

XIV Міжнародна науково-практична конференція магістрантів та аспірантів

**ТЕОРЕТИЧНІ ТА
ПРАКТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**TAL
TECH**

**01-04 грудня 2020
Україна, Харків, НТУ «ХПІ»**

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
НТУ «ХПІ»

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
„ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”
OTTO-VON-GUERICKE-UNIVERSITÄT, MAGDEBURG
TALLINN UNIVERSITY OF TECHNOLOGY, ESTONIA
RIGA TECHNICAL UNIVERSITY, LATVIA

**XIV МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
МАГІСТРАНТІВ ТА АСПІРАНТІВ
(01–04 грудня 2020 року)**

Матеріали конференції

Харків 2020

УДК 002

М43

Голова конференції – ректор НТУ «ХПІ» Є.І. Сокол.

Співголови конференції: Є. Гораш (Велика Британія), К. Кальнинш (Латвія).

Члени програмного комітету: А.П. Марченко, Б.О. Стисло, М. Wolter, Д. Вінніков, Є. Гораш, І. Галкін, Р.В. Кривобок, Р.С. Томашевський

Члени організаційного комітету: Р.П. Мигущенко, О.С. Гетта, М.І. Главчев, В.В. Єпіфанов, Ю.І. Зайцев, О.Ю. Заковоротний, А.В. Кіпенський, Д.А. Кудій, О.О. Ларін, М.М. Малько, О.В. Манойленко, І.М. Рищенко, Р.С. Томашевський, Г.С. Хрипунов.

Рецензенти: А.В. Глушко, Н.О. Кануннікова, М.М. Козуля, М.В. Маслак, К.О. Мінакова, С.О. Федорчук

Секретаріат конференції: С.І. Меньшикова, Д.О. Данильченко

М43 XIV Міжнародна науково-практична конференція магістрантів та аспірантів «Теоретичні та практичні дослідження молодих науковців» (01–04 грудня 2020 року): матеріали конференції / за ред. проф. Є.І. Сокола. – Харків : НТУ «ХПІ», 2020. – 502

УДК 002

ISBN 978-617-05-0264-3

© НТУ «ХПІ», 2020

УДК 37.013.46

ІСТОРІЯ ВИКОРИСТАННЯ ОСВІТНІХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

О. В. Бардадим

*аспірант кафедри педагогічних наук, освітнього та соціокультурного менеджменту ЧНУ ім. Б. Хмельницького
bardadym_oleh@ukr.net*

Технічні засоби відображають епоху в якій вони створені. Якщо з'являється інноваційний технічний засіб, то його намагатимуться застосувати у певній сфері.

1. Використання пошти як засобу дистанційного навчання XVIII-XIX століттях.

У 1728 році К. Філіпс створив перший курс дистанційного навчання. Уроки курсу розсилались студентам щотижня звичайною поштою [1, с.199]. У 1840-х І. Пітман викладав у своїх учнів стенографію за допомогою листування у Великій Британії. Ця форма символічного письма була розроблена для покращення швидкості письма і була популярна серед професій таких як: секретарі, журналісти та ті професії, що пов'язані з обробкою великої кількості інформації [2, с.73].

2. Використання радіо як технічного засобу навчання. З 1906 Віконсинський університет у Медисоні використовував навчальні матеріали та лекції, що були записані у вигляді фонографічних записів. У 1922 році університет штату Пенсільванія – це перший коледж, який транслював курси по радіо. У 1925 році університет Айови починає пропонувати курси для п'яти різних курсів радіопереписки. У 1929 році в Огайо заснована школа, що використовувала радіоефіри для розповсюдження навчального контенту [3].

3. Використання телебачення як засобу навчання. У 1950 р. університет штату Айова запускає першу освітню телевізійну станцію. У 1953 р. університет Х'юстона починає пропонувати курси для телепереписки [4].

4. Проектори як засіб навчання. У 1850 р. Вільям та Фредерік Лангенгейми придумали геніальну ідею, яка отримала назву Гіалотип, що у 1920-х р. стала популярною у викладачів і використовувався як ілюстративний засіб. Починаючи з 1950-х і 1980-х років використовувалися слайд-проектори у навчальних закладах. Пізніше їх аналогами були: діaproектори, фотозбільшувачі, діаскопи, стереоскопи, кодоскопи (що використовувався у 1940-х 1990-х роках як засіб для проектування зображення на стіну).

5. Використання комп'ютерів та Інтернету у навчальних цілях. В освіті у цей період починають застосовувати революційні технічні засоби. 1924 Професор С. Прессі розробив перший електронний пристрій для навчання «Автоматичний учитель». Пристрій був розроблений для заміни стандартизованого тестування за допомогою автоматичної машини [3]. У 1954 році Б.Ф. Скіннер винайшов «навчальну машину», яка дозволила школам здійснювати програмоване навчання. Тип навчальної машини Скіннера, яка називається GLIDER, відрізнялася від машини Прессі тим, що вона мала на меті навчати студентів, а не просто перевіряти їх знання. Пристрій мав незначний успіх. Професор Дон Бітцер з Університету Іллінойсу створив перший комп'ютерний навчальний засіб під назвою PLATO (Програмована логіка для автоматичних навчальних операцій). На початку PLATO використовувався для комп'ютерної освіти з метою підвищення грамотності учнів. Однак призначення пристрою швидко переросло у суто освітнє використання і стало наріжним каменем у сучасних обчисленнях. PLATO – прямий родоначальник сучасних систем електронного навчання, таких як Blackboard та WebCT Спочатку пристрій був розроблений виключно для фахівців з

обчислювальної техніки, але завдяки інноваційним можливостям роботи в мережі він швидко став основою для онлайн-навчання та інтернет-спільноти [4]. У 1966: І П. Суппес із Стенфордського університету започаткував керовану комп'ютером інструкцію з обладнанням IBM 1500. Він навчав дітей початкової школи за індивідуальними заняттями з математики, щоб доповнити навчання вчителів. Суппес стверджував, що найбільшою цінністю комп'ютерів в освіті є індивідуальне навчання та підтримуваний діалог. Університет Іллінойсу створює інтернет-системи для доступу студентів до матеріалів курсу та записаних лекцій. Університет Іллінойсу створює інтернет-системи для доступу студентів до матеріалів курсу та записаних лекцій. ARPANET, технічний фундамент Інтернету, був створений шляхом з'єднання чотирьох університетських комп'ютерів. Первісною метою створення ARPANET була освітня для того, щоб користувачі могли використовувати ресурси в наукових установах. Однак сьогодні його широко розглядають як засновника сучасного Інтернету. У 1976 році побудовано перший віртуальний кампус, Coastline Community College, який пропонує дипломну програму повністю за допомогою курсів дистанційного керування, також відомих як телекурси (за допомогою телефону, телебачення, радіо, записів та касет). Віртуальний кампус працює за межами Фонтан-Веллі, штат Каліфорнія [4].

У 1984 році електронна університетська мережа створена для доступу до онлайн-курсів. 1985 Першу акредитовану онлайн-програму для випускників пропонує Південно-Східний університет Нова. У 1986 Електронна університетська мережа пропонує свій перший курс для використання з комп'ютерами на базі DOS та Commodore 64. У 1992 р. Університет Західного Мічигану розробляє систему автоматичного комп'ютеризованого оцінювання, відому як „Персоналізований підхід за допомогою комп'ютера”. У період 2000 по 2012 рік з'явилися платформи такі як: Moodle та Coursera. У 2013 університет Флориди – стає першим державним університетом, який працює лише в Інтернеті. У 1999: перший повністю акредитований онлайн-університет, Міжнародний університет імені Джонса ,відкрив свої двері в 1999 році. Він пропонував студентам онлайн-курси та дипломи з бізнесу та освіти до 2015 року, але він був офіційно закритий [3-4].

Отже, за допомогою технічних засобів людство, на кожному з етапів свого розвитку, прагнуло застосовувати в освіті нові способи передачі інформації такі як: радіо, телебачення, проектор, комп'ютер та Інтернет, що змінювало навчальний процес на етапі підготовки до заняття, інтегруючи технічний компонент у освітнє середовище.

Список літератури:

1. Петькова Ю. Р. История развития дистанционного образования. положительные и отрицательные стороны MOOC / Ю. Р. Петькова // Успехи современного естествознания. – 2015. – № 3 – С. 199-204.
2. Великая О. В. Особенности дистанционного обучения в высшем учебном заведении / О. В.Великая // Международная научно-методическая конференция «Иннова – 2017». – 2017. – С. 73-75.
3. History of Online Education [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://thebestschools.org/magazine/online-education-history/>
4. The Evolution and History of Online Learning [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.timetoast.com/timelines/the-evolution-and-history-of-online-learning>

Наукове видання

XIV Міжнародна науково-практична конференція
магістрантів та аспірантів

(01–04 грудня 2020 року)

Матеріали конференції

Відповідальний за випуск *Б.О. Стисло*

Редактор *С.І. Меньшикова*

Дизайн обкладинки *К.О. Мінакова*

Матеріали тез надані в авторській редакції Підп. До друку 07.12.2020 р. Формат 60x84/8. Папір офісний. Riso-друк. Гарнітура Таймс. Ум. друк. арк. 20,8. Видавець Видавничий центр НТУ «ХПІ» вул. Кирпичова, 2, м. Харків-2, 61002.